

27.03.1948 – שיירת נבי דניאל

לקראת סוף מרץ 1948 אורגנה שיירה מן השפלה אל גוש-עציון הנצור. בשיירה נכללו 35 משאיות אספקה ו-12 משוריני ליווי. הכוחות נועדו להעביר אספקה לגוש ולהחליף את פלוגת החי"ש ששהתה בגוש מזה כמה שבועות. ב-26.3.48 יצאה השיירה לדרכה והגיעה לירושלים בשלום, שם התארגנה השיירה להמשך דרכה.

השיירה חולקה לשלוש קבוצות. על-פי התוכנית השיירה יצאה לדרך ב-27.3 בשעה 04:00, בזמן שפרקה את מטענה בגוש פיטרל סיור של ארבעה משורינים על הכביש המוליך מהגוש לבית-לחם, כדי למנוע הצבת מחסומים על-ידי הערבים. השיירה לוותה במטוס קל, שקיים עימה קשר אלחוטי וכוח חילוץ יוצב בקרבת מקום. התוכנית כולה הייתה מבוססת על פריקה מהירה וחזרה לירושלים עם אור ראשון.

בשל תקלות שונות התארכה שהיית השיירה בגוש לשעתיים וחצי מעבר למתוכנן. עיכוב זה התגלה בדיעבד כגורלי ביותר, שכן הכפריים הספיקו להתארגן כדי לחסום את דרכה של השיירה בחזרה לירושלים. פשטה השמועה על השיירה בכפרים הערביים, והמואזינים עלו אל צריחי המסגדים להשמיע את קריאות האזעקה. מאות כפריים חמושים ירדו מן ההרים אל הכביש במטרה ללכוד את השיירה. הם הספיקו להניח מספר מחסומים מאולתרים מסלעים ועפר על הכביש.

המטוס שטס מעל הדרך דיווח על התארגנות זו. קבוצת המשורינים שהייתה אמורה לפטרל על הדרך בזמן הפריקה ולמנוע מהכוחות הערביים להניח מחסומים לא ביצעה את משימתה. מפקדי השיירה שקלו אם כדאי לדחות את יציאתה למועד אחר, בלתי ידוע לאויב. כמו כן, הועלתה האפשרות לנסוע דרך כביש חלופי, אולם מפקדי השיירה בטחו כי בכוח הרב שברשותם יצליחו לפרוץ את הדרך חזרה. ארגון המשורינים ארך זמן רב, והשיירה יצאה באיחור.

בחזרתה לירושלים נתקלה השיירה במארב ובקרב נהרגו 15 לוחמים וכ-40 נפצעו. בתיווך בריטי, חולצו רוב נוסעי השיירה. חלק גדול מן הנשק והרכב של אנשי השיירה נפל בידי הערבים. השם נבי דניאל על שם הכפר נאבי דניאל, כפר ערבי שהיה סמוך למקום שבו התחולל הקרב.

